

Asbjørn Jensen
Akademiingeniør / Civiløkonom
Dorpha alle 68
Dk 2630 Taastrup

MOB 30791269

Skatteudvalget
SAU alm. del - Bilag 108
Offentligt

Skatte udvalget
Christiansborg
1240 København K

Kommentar / Forslag til Lovforslag L 143, Samt til Skatteministerens initiativ vedr. Retssikkerhed

Indledning:

Initieret af :

Skatteministerens initiativ som omtalt i DR P1 20. februar 2007

Folketingsdebatten vedr. lovforslaget som transmitteret i DR2

Læsning af "Samarbejds erklæring til borgerne".

Min egen aktuelle oplevelse med SKAT

Står jeg tilbage dybt frustreret tilbage, med en oplevelse af at det foreliggende lovforslag og Skatteministerens initiativ er absolut utilstrækkelig. (af de 12 punkter i initiativet er kun 1 (fortrolighed) overholdt i min sag (håber jeg da))

Uddybende tekst:

Ved nærlæsning af "Samarbejds erklæring til borgerne" går det op for mig at dette omtalte tiltag er " at fodre hunden (borgerne) med sin egen hale" idet det ud over udsagnet "vi følger loven" (hvilket øjensynlig IKKE er en selvfølge for SKAT) indeholder en lang række udsagn, som faktisk er paragraffer i eksisterende lovgivning og altså intet nyt tilføjer til borgernes rettigheder. Hvorfor tager Skatteministeren så dette initiativ ? Simpelthen fordi det er så massivt et problem at få SKAT til at undlade at krænke borgernes rettigheder (mine erfaringer).

Skat har simpelthen udviklet en utilladelig subkultur, korpsånd og magtudøvelse, at der må gribes ind.

Dels for at genoprette retstilstanden, dels for at give SKAT et godt renommé.

Opgøret med denne subkultur har Skatteministeren startet ved at bryde organisationen op og nu i et forsøg på holdningsbearbejdning og dette skal Skatteministeren kun have ros for, MEN det er helt utilstrækkeligt.

Min vurdering:

Skat har udviklet en strategi som er meget succesfuld:

Det almene renommé:

Afholder borgere fra at søge oplysning og henvende sig:

Den benyttede sprogbrug

Den manglende kompetence / samt uvilje hos nogle "fronline medarbejdere"

Den manglende fremkommelighed: se og forklare sagen fra borgerens synspunkt

Konkrete erfaringer med kontakt til Skat

Afholder borgere fra fornyede henvendelser:

De forvirrende, inkonsistente og direkte forkerte udmeldinger

Konkrete erfaringer med SKAT vedr. klager samt bestridelse af oplysninger.

Et voldsomt forsvar for trufne afgørelser, som drives ud i det absurde ved:

Overtrædelse af love, skattelove såvel som forvaltningslove

Overtrædelse af rets-forventninger som Retsplejelov

Overtrædelse af anstændig optræden, som fx Skatteministerens

”Samarbejds erklæring til Borgerne”

Når jeg anfører at det er en succesfuld strategi, er det fordi at det tjener til at affeje borgerne og derved spare SKAT for ressourcer, dels til kvalificerede medarbejdere dels til sagsbehandling og denne adfærd er sikkert karriere fremmende.

Endvidere er alternativet til lov-overholdelse ganske favorabelt, idet de få klager og påtaler, der kommer igennem systemet, efter denne voldsomme filtrering, er til at leve med og ingen konsekvens har for medarbejdere, chefer og institution.

Forslag til lovelementer:

Med reference til love / dokumenter (vedhæftet i uddrag):

(Retsplejelov §: 319, 344, 1015, 1017, 1022, 1022a)

(Forvaltningslov §: 7, 11, 12, 13, 16, 9, 17, 19, 24, 25))

(SKAT Dokumenter)

Da man i allerede i eksisterende love og Skatteministerens initiativ går ud fra at myndigheder ikke gør det, der er dem pålagt,

Foreslås det at man i L143 sikrer at paragraffer der understøtter Borgernes retssikkerhed og en rimelig fremdrift i sagerne, således at disse paragraffer og intentioner også gøres gældende i denne lov (i tilpasset form).

Da jeg må konstatere at SKAT overtræder eksisterende love og fx i brev til Landsskatteretten anfører, at deres handlinger er normal praksis, kan det ikke forventes, at en så svag henstilling som aktuelle lovforslag vil have effekt.

Jeg skal derfor foreslå at der indføres mulighed for sanktioner overfor SKAT både på medarbejderniveau, på chefniveau og på institutionsniveau.

Herunder at ”adfærdsklager” behandles i en for borgeren klart habil institution og ikke af en institution der er tæt sammenflettet med den institution, der klages over.

Den gældende situation er dels krænkende for borgerne, dels et enormt tidsspilde for borgerne.

Jeg skal derfor foreslå at der indføres skattefri erstatning / kompensation til borgerne.

Dog heri ikke omfattet konkrete korrekt behandlede skatte afgørelser uanset om en højere skatte instans måtte komme til en omvendt afgørelse (dette behandles efter eksisterende regler, dog med 100% kompensation for rådgiver honorar):

- For henvendelse til SKAT, efter det tidspunkt hvor SKAT i en sag har overtrådt en lov, (fx mindst 300Kr pr. henvendelse (nu priser); og hvis rådgiver benyttes, derudover mindst 100% af dennes honorar)
- At erstatningen pr. henvendelse forhøjes ved store henvendelser fx ganges med antallet af sider i fx sagsfremstilling

Eksempler fra min egen Skattesag :

- Skat udsender besked om: at hvis man ikke modtager kvittering, betragtes "ansøgningen" IKKE som modtaget.

På trods af adskillige rykkere, er der aldrig givet kvittering for de ukvitterede henvendelser. Det efterlader mig i den situation, at SKAT kan benytte sig af situationen til ikke at behandle henvendelser, hvilket de gør (på trods af at skat Odense telefonisk oplyser at henvendelsen fysisk er modtaget).

- For nogle senere skriftlige henvendelser modtages kvittering, med angivelse af at der vil blive svaret indenfor 5 dage, enten med et svar eller med angivelse af hvornår der vil blive svaret. Det vælger skat ikke at gøre, enten svarer de slet ikke eller også svarer en person telefonisk, der ikke er i stand til at svare. Og der svares ikke skriftlig på skriftlige henvendelser.
- På et tidspunkt er en del af mine skriftlige henvendelser anmodning om at få at vide hvilken hjemmel, der ligger til grund for SKATs stillingtagen og handlinger (aktindsigt). Disse besvares IKKE. Da SKAT ikke svarer, må jeg selv ringe op og her er svaret på spørgsmålet om hjemmel: " Det må SKAT godt"
- Efter mange ubesvarede henvendelser skriver jeg til SKAT, at de manglende oplysninger forhindrer mig i at klage rettidig til LANDSSKATTERETTEN, denne henvendelse besvares skriftlig, men så uspecifikt og i en form jeg ikke kan bruge (henviser til "Underretning om Modregning" (=INKASSO) der igen henviser til "almindelige regler"), hvorefter jeg klager til Landsskatteretten. Først overfor Landsskatteretten anfører SKAT en specifik hjemmel. (Landsskatteretten konstaterer derefter, at den anførte hjemmel IKKE er dækkende for SKATs handlinger)
- Ved en af mine telefoniske henvendelser til SKAT konstaterer sagsbehandleren og jeg samstemmende, at der bla. er fejl på SKATs homepage af betydning for min sagsbehandling. Sagsbehandleren har aldrig set hvordan de enkelte sider på SKATs homepage ser ud og fungerer, men stoler alene på sit view på

oplysningerne, der altså er afvigende fra borgernes.

Sagsbehandleren kan ikke selv tage initiativ til en indrapportering, kan ikke stille om til nogen der kan og kan ikke henvise til nogen der kan.

Jeg må derefter selv finde ud af hvem der er chef for IT-afdelingen, og dennes souschef tager aktion og indenfor en time, med 3 tilbageringninger har løst problemet (meget professionelt).

- Jeg har foretaget et utal af telefoniske henvendelser til SKAT, de fleste mislykkede.
På et tidspunkt fik jeg kontakt til en venlig og effektiv dame hos SKAT Taastrup, der efter lang tids søgning og flere tilbageringninger kunne konstatere, at der var foretaget 4 gange indbetaling af Arbejdsmarkedsbidrag (Pålignet 2) heraf 1 som inkasso og at 2 af indbetalingerne var overført som "frivillig indbetaling" "i strid med love og regler / det må vi da slet ikke!".
Hun var så venlig at sende mig udtog af mine konti hos SKAT (der viste 4 indbetalinger), men hendes observation førte IKKE til nogen form for aktion fra SKATs side
- En ganske ondartet reaktion fra SKATs side, er at sagsbehandleren svarer " det er ikke mig, der har begået fejlen" og jeg har i 3 tilfælde måttet påpege over for medarbejdere at HUN er SKATs repræsentant over for mig, og som sådan skal behandle forholdet, må foranledige at andre gør det, eller at henvise til hvem jeg kan kontakte. Svaret har i disse tilfælde været, at det kunne de ikke.
I et af tilfældene var svaret, at sagsbehandleren "kun" var konsulent så han kunne kun formode hvad klagevejen var, og hvornår jeg ville få svar på mine mange forgæves henvendelser, vidste han slet ikke.
Efter dette afviser en sagsbehandler at tale med mig.
- Skats stillingtagen har været stærkt skiftende gennem hele forløbet
 - o Først påstår de manglende indbetaling
 - Den allerførste indbetaling benægter de stadig og fastholder påstanden overfor SKAT hovedcenter og Landsskatteretten, På trods af deres egen dokumentation og den fra mig fremsendte dokumentation. (påvirker sagsfremstillingen fejlagtigt til ugunst for mig)
 - o Senere påstår de "frivillig indbetaling"
 - o Efter fremsendelse til Landsskatteretten påstår de "frivillig indbetaling" (i en sag om arbejdsmarkedsbidrag) og da de ikke kan forklare hvorfor en frivillig indbetaling er mindre valid end en tvungen indbetaling skifter de synspunkt til at det nu er "frivillig indbetaling af restskat" (på en konto med et + på over 19000Kr !)
 - o Jeg har også hørt udsagn om, at beløbene er indbetalt under ét (244Kr og ikke som 2 X 122 Kr.) og mange flere.
Det er til dato ikke gået op for mig hvad SKATs påstand nu er og hvor længe den måtte blive fastholdt.
- Jeg skal hertil føje at SKAT på mange andre måder chikanerer fx

- Ved IKKE at lægge "Skatte forvaltningsloven" (i modsætning til andre skatte relevante love) søgbart ud på sin hjemmeside (den ønsker de nok ikke at vi skal læse)
- Ved ikke at overholde de i love, bekendtgørelser og af dem selv satte tidsfrister. (uagtet at myndigheden ikke må udnytte muligheden til at forsinke sagen)
- Ved ikke at oplyse sagen og ved ikke at fremsende ALT relevant materiale til LANDSSKATTERETTEN (i en adfærdsklage vil dette også omfatte kopier af skriftlige henvendelser, samtale notater, afgørelsesnotater, begrundelser for manglende svar, begrundelser for fristovertrædelser og meget mere).
- Til at vanskeliggøre klage, anføres adressen på "Restanceinndrivelsesmyndigheden" ikke på meddelelsen om Modregning (Inkasso) fra Skattecenter Taastrup. Heller ikke ved søgning på SKATs hjemmeside angives adressen. Derfor må klagen, efter en del spildt arbejde, sendes direkte til Landsskatteretten (i strid med den anviste klagevej)

Venlig hilsen

Asbjørn Jensen

Bilag : Uddrag af love samt SKAT-Dokumenter

Retsplejeloven (RPL)

§ 319. Den part, som ved tilregnelig fejl eller forsømmelse har foranlediget spildte møder, uformødne udsættelser, unyttig bevisførelse eller andre overflødige og hensigtsløse processuelle skridt, er, selv om han i øvrigt vinder sagen, pligtig at erstatte modparten de denne derved forårsagede udgifter.

§ 337. Retten kan når som helst under forhandlingerne opfordre parterne til at udtale sig om grunde, som vil kunne føre til, at retten på embeds vegne må afvise eller henvise sagen.

§ 344. På grundlag af det, der er passeret under forhandlingerne og bevisførelsen, afgør retten, hvilke faktiske omstændigheder der skal lægges til grund for sagens pådømmelse.

Stk. 2. Er en parts erklæringer vedrørende sagens faktiske omstændigheder uklare eller ufuldstændige, eller undlader han at udtale sig om modpartens erklæringer om disse spørgsmål eller at efterkomme modpartens opfordringer, kan retten ved bevisbedømmelsen tillægge dette virkning til fordel for modparten. Det samme gælder, hvis en part udebliver efter at være indkaldt til personligt møde, jf. § 302, hvis han undlader at besvare spørgsmål, der stilles i henhold til §§ 302 og 303, eller hvis hans svar er uklare eller ufuldstændige.

Stk. 3. Undlader en part at efterkomme rettens opfordringer til at føre bevis, jf. § 339, stk. 3, kan retten ved bevisbedømmelsen tillægge dette virkning til fordel for modparten.

§ 485. For krav, som er tillagt udpantningsret, er fuldbyrdelsesfristen 7 dage efter dagen for meddelelse om forretningen, jf. § 493, stk. 3.

§ 1015. Når en offentlig anklager, som får vederlag for den enkelte sag, eller en forsvarer eller rettergangsfuldmægtig for en privat sagsøger gør sig skyldig i skødesløs eller forsømmelig adfærd i sagen, kan han ved dommen eller efter omstændighederne ved kendelse pålægges en bøde.

Stk. 2. For andre pligtovertrædelser under sagen kan de nævnte personer på lignende måde straffes, når sagen findes klar og højere straf end bøder ikke findes at være forskyldt.

§ 1017. Offentlig gengivelse af retsforhandlinger skal være objektiv og loyal.

Stk. 2. Med bøde eller fængsel indtil 4 måneder straffes den, som i tale eller skrift, beregnet på at virke i en videre kreds, forsætlig eller ved grov uagtsomhed:

- 1) giver væsentlig urigtig meddelelse om en straffesag, der endnu ikke er endeligt afgjort eller bortfaldet,
- 2) lægger hindringer i vejen for sagens oplysning eller

sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis

- 1) det efter oplysningernes karakter og sagens beskaffenhed må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag,
- 2) udsættelse vil medføre overskridelse af en lovbestemt frist for sagens afgørelse,
- 3) partens interesse i, at sagens afgørelse udsættes, findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, der taler imod en sådan udsættelse,
- 4) parten ikke har ret til aktindsigt efter reglerne i kapitel 4 med hensyn til de pågældende oplysninger,
- 5) den påtænkte afgørelse vil berøre en videre, ubestemt kreds af personer, virksomheder m.v., eller hvis forelæggelsen af oplysningerne for parten i øvrigt vil være forbundet med væsentlige vanskeligheder, eller
- 6) der ved lov er fastsat særlige bestemmelser, der sikrer parten adgang til at gøre sig bekendt med grundlaget for den påtænkte afgørelse og til at afgive en udtalelse til sagen, inden afgørelsen træffes.

§ 22. En afgørelse skal, når den meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

§ 23. Den, der har fået en afgørelse meddelt mundtligt, kan forlange at få en skriftlig begrundelse for afgørelsen, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold. En begæring herom skal fremsættes over for myndigheden inden 14 dage efter, at parten har modtaget underretning om afgørelsen.

Stk. 2. En begæring om skriftlig begrundelse efter stk. 1 skal besvares snarest muligt. Hvis begæringen ikke er besvaret inden 14 dage efter, at begæringen er modtaget af vedkommende myndighed, skal denne underrette parten om grunden hertil samt om, hvornår begæringen kan forventes besvaret.

§ 24. En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Stk. 3. Begrundelsens indhold kan begrænses, i det omfang partens interesse i at kunne benytte kendskab til denne til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private eller offentlige interesser, jfr. § 15.

§ 25. Afgørelser, som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, skal, når de meddeles skriftligt, være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist. Det gælder dog ikke, hvis afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

Stk. 2. Vedkommende minister kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at klagevejledning på nærmere angivne sagsområder, hvor særlige forhold gør sig gældende, kan undlades eller ske på anden måde end nævnt i stk. 1.

§ 26. Afgørelser, der kun kan indbringes for domstolene under iagttagelse af en lovbestemt frist for sagens anlæg, skal være ledsaget af oplysning herom.

"IKKE lov" der burde gøres til LOV med konsekvenser for medarbejdere og institution

SKM 2006.130.SKAT: Remonstrationsordningen for klager på inddrivelsesområdet:

6.2 14 dages fristen (efter at sagen er fuldt oplyst)

" Fristen på de 14 dage må ikke af restanceinddrivelsesmyndigheden misbruges til kunstigt at suspendere fristen"

4 (OIL §4 stk1) dvs. med en frist på 3 måneder (i min sag forsøger SKAT at forhindre mig i at overholde fristen)

6.5 " det skal præciseres at restanceinddrivelsesmyndigheden skal fremsende alt relevant materiale til Landsskatteretten" (i min sag udlades bla. materiale vedr. adfærdsklagen)

6.6 " restanceinddrivelsesmyndighedens bemærkninger til skyldners klage eller dele af klagen" (i min sag udlades kommentar til adfærdsklagen)

6.6 stk 4 "Restanceinddrivelsesmyndigheden skal endvidere fremhæve de faktiske omstændigheder samt kommentere de faktiske eventuelle faktiske oplysninger, som måtte fremgå af skyldners klage" (det gør de ikke i min sag)

7. "Afdelingsleder har ansvar for at remonstrationsbehandlingen lever op til fastlagte kvalitetskrav, herunder en forpligtelse til at sikre, at sagen afgøres/behandles efter gældende forskrifter såvel formelt som materielt" (det synes ikke at være sket i denne sag, eller også, mere sandsynligt, er SKATs kvalitetsniveau uacceptabelt lavt)

Asbj